

Thijs, de alles relativierende dorpsdichter

Thijs Poelhekke is op de helft van zijn termijn als dorpsdichter van de gemeente Raalte en heeft het prima naar zijn zin in die rol.

door **Matthijs Oppenhuizen**
matthijsoppenhuizen@destentor.nl

HEINO - Een tijd geleden was Thijs Poelhekke (25) in Meppel op een stadsdichtersconferentie. „Een meisje, ook dichter, zei: 'Ik snap dat mensen te dom zijn om poëzie te begrijpen. Daarom lees ik het voor op zo'n manier dat ze denken dat ze het begrijpen.' Dan denk ik: je bent niet wijs. Kort daarna wachtte hem een soortgelijke bijeenkomst in Lelystad. „Die ochtend werd ik wakker en vroeg mij echt af waar ik mee bezig was. Flikker op, ik ga niet”, zegt hij lachend in café Marktzicht in Heino onder het genot van een biertje en sigaret. „Ze zijn daar zo druk met zichzelf, ze missen mij toch niet.”

Een jaar geleden werd Poelhekke dorpsdichter van de gemeente Raalte. Bij zijn presentatie deed hij in de ogen van velen al opmerkelijke uitspraken en ook zijn onder meer seksueel getinte berichten op Twitter baarden opzien en werden breed uitgemeten, vooral in deze krant. Veel reacties kwamen daarop, mensen vonden het een dorpsdichter onwaardig. En Thijs? Die liet het aan zich voorbij gaan. „Ik ben blij dat ik niet meeging in die heisa.”

Televisieprogramma's als De Wereld Draait Door en PowNews wilden hem spreken, maar daar ging hij niet op in. „Toen vond ik het juist wel leuk om te praten met het Weekblad voor Salland.” Mensen op het verkeerde been zetten, relativëren, dat is wat Poelhekke doet. Wat hij is. „Ik relativiseer altijd erg sterk, vooral als iets heel erg belangrijk is.” En dat zijn soms harde grappen of opmerkin-

gen voor beroering zorgen? „Dat komt niet door mij, maar door de mensen die erop reageren.” Waarmee hij anderen een spiegel voorhoudt, wat hij ook graag doet. „Mijn mening steek ik nooit onder stoelen of banken. Ben ook heel direct, tegen iedereen. Maar dat ik het niet met iemand oneens ben, betekent niet dat ik die persoon niet meer aardig vind. Uiteindelijk probeert iedereen er toch het beste van te maken. Er is wel een groot verschil: geef je jouw mening omdat je denkt dat je iets hebt te melden of doe je dat om het gedrag van anderen te veranderen? Ik vind dat iedereen lekker moet weten wat-ie zelf doet. Als mensen elke dag na het werk in hetzelfde café met dezelfde mensen willen drinken, moeten ze dat lekker doen. Als het goed is, is het toch goed?”

Negatieve reacties heeft hij eigenlijk niet gehad. „Misschien zijn er wel mensen die mij een rare kerel vinden. „Waarna een stilte valt. „Maar ik kom ze niet tegen.” Velen denken dat het dorpsdichterschap voor hem een grap is. „Prima, noem het zoals je wilt”, zegt hij daarover laconiek. „Maar ik pak het serieus op. Wel kan en mag het dorpsdichterschap heel verschillend worden ingevuld.”

Het afgelopen jaar is hij veel gevraagd om als dorpsdichter op te treden. Bijvoorbeeld bij een themamiddag over koeien in landbouwmuseum De Laarman in Luttenberg. „Daar ben ik een avondje voor gaan zitten en heb verteld hoe er in de literatuur wordt gesproken over koeien. Dat daarin een verschil zit als je kijkt naar zo rond 1880 en nu.” Ook gaf hij recent een gastles lite-

■ Thijs Poelhekke (staand) bij een bijeenkomst van herensociëteit Voorheen De Nuts Neut in Olst. De jonge Heinoër was hier net koud een week dorpsdichter. Na dit optreden - waar hij erelid van de herensociëteit werd - volgden afgelopen jaar nog veel meer optredens voor Poelhekke. archief foto Ronald Hisink

ratuur aan 4 havo op het Carmel College Salland. „Dat vond ik echt tof van mevrouw Laarman. Zij was ook mijn eigen juf. Die leerlingen hadden ook zoiets van: 'dat is hij'. Zelf vond ik het ook heel leuk. Ik was wel verbaasd dat niemand boeken had gelezen van Gerard Reve.” Wat Poelhekke betreft, is dat één van de betere schrijvers. „Ook een beetje een provocateur.” Een voordracht op de pre-party

van Ribs&Blues, bij de herensociëteit in Olst, bij de opening van het cultureel jaar, Dieksiep, de prijsuitreiking van het Sport Real voetbaltoernooi in Heino, in 't Praothuis in Wijbe, een oudejaarsconferentie in Heino, op een congres van Witteveen+Bos met 400 ingenieurs, bij het ondernemerscafé van RTV Raalte: Poel-

hekke stond er afgelopen jaar. „Dat vind ik leuk, zo zie ik wat er allemaal gebeurt in de regio. Laatst kwam ik Ton Groot Beumer van Ribs&Blues tegen en hij vroeg of ik er bij de volgende pre-party weer was. Blijkbaar is het toch goed gevallen. Als mensen denken 'daar heb je hem weer', is het niet goed. En dan

kan ik wel zeggen dat het mij geen reet interesseert, maar dat is niet zo. Ik zou wel teleurgesteld zijn als ik straks geen dorpsdichter meer ben en nergens meer word uitgenodigd.” Ligt hier een loopbaan voor hem in het verschiet? Als dichter, spreker, cabaretier, columnist? „Ik heb nog geen flauw idee wat ik ga

doen.” Het lijkt hem allemaal wel leuk, maar om bijvoorbeeld elke week een column te moeten schrijven... „Ik ben nu op zoek naar een baantje, als redacteur.” Voor het komende jaar heeft hij geen grote ambities. „Een opdracht is ook dat ik gedichten maak over aangrijpende actuele gebeurtenissen. Maar vaak is het

zo dat als er iets schokkends gebeurt, dat dit zichzelf al zo benadrukt en een gedicht daarover potsierlijk overkomt. Ik maak liever van iets kleins iets groots of andersom. Zoals die bandenprikker in Raalte. Dan moet ik denken aan premier Rutte die oproept een nieuwe auto te kopen. 'Hij is veertien jaar oud, kóóp dan toch eens een nieuwe auto'. En dat je dan die bandenprikker bezig ziet en dat hij hetzelfde zegt. Als er iets gek kan gebeuren, omarm ik dat direct. Maar verder is het toch allemaal prima hier”, zegt hij om de drukte over lokale 'hot items' te relativëren. „Boos ben ik nooit, eigenlijk ben ik een harmonieus type.”

Toch is er één gevoelig punt: racisme. „Laast deed een collega van mij op de vuilniswagen een paar racistische uitspraken achter de kaar. Toen was voor mij het gesprek afgelopen, maar we moesten nog de hele dag samen op de wagen”, zegt hij direct lachend. „Maar later dacht ik ach, hij zal ook zijn goede kanten hebben.” Dit thema komt ook regelmatig terug in zijn voordrachten. Volgens hem is er in Salland sprake van oververboemd racisme. „Op een verjaardag hoef je er maar op te wachten. Het is niet zoeper op basis van huidskleur, maar op basis van wat niet in jouw gemeenschap hoort. Je ziet het in alle dorpen. Het is kortzichtigheid. Als ik in Amsterdam of Utrecht zeg dat ik uit Heino kom, is dat prima. Maar zeg ik in Heino dat ik in Amsterdam of Utrecht kom, is de reactie altijd: 'toch een andere mentaliteit daar of niet?' Het is hier ons kent ons, en wat ons niet kent, kent ons ook écht niet.” Hetzelfde gebeurt volgens hem met bijvoorbeeld Oost-Europeaanen. „Daar kan ik boos om worden. Van die terloopse zinnertes. Het is angst om wat niet binnen jouw gemeenschap hoort. Maar de wereld is echt groter dan de gemeente Raalte, hoor. Maar ach, ik neem het de mensen ook niet kwalijk.” Korte stilte. „Trouwens, dat zeg ik nou wel...”, lacht hij. En loopt naar de bar voor nog een biertje.